

Sygn. akt I C 910/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2018 roku w C.

sprawy z powództwa B. (...) (...) w G.

przeciwko M. W.

o zapłatę

orzeka :

I. Oddala powództwo .

II. Zasądza od powoda B. (...) (...) G. na rzecz pozwanej M. W. kwotę 1476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) , w tym VAT , z tytułu kosztów procesu - kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu .

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) w G. w pozwie wniesionym dnia 26 października 2016 r. przeciwko M. W. domagał się zasądzenia nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej na rzecz powoda kwoty 8775,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów płaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał , że w dniu 26.04.2000 r. pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej wyżej umowy została sprzedana na rzecz (...) S.A., która następnie zbyła dochodzoną pozwem wierzytelność na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 01.03.2009 r. Powód nabył od (...) S.A. wierzytelność w łącznej kwocie 6.578,78 zł, w tym 2.833,47 zł tytułem kapitału. Powód wskazał , że zawierając umowę, z której wynika dochodzone pozwem roszczenie, pozwana zgodziła się na wszystkie jej postanowienia, w tym na warunki dotyczące naliczania odsetek oraz kosztów obsługi wierzytelności. Aktualną na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia, w tym wszystkie jego składowe, potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Od dnia nabycia wierzytelności powód kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału według ustawowej stopy procentowej. Na dzień wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wynosiła 5.014,72 zł. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 10.10.2016 r. została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i wynosi: a) 2.833,47 zł tytułem kapitału; b) 5.189,76 zł tytułem odsetek, c) 752.13 zł tytułem kosztów. Powód wskazał , że dokonał kapitalizacji odsetek należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku z czym w treści żądania domaga się zasądzenia na jego rzecz dalszych odsetek za okres od dnia wniesienia

pozwu do dnia zapłaty . Powód podniósł , że w związku z faktem, iż pozwana wzywana do zapłaty, nie uiściła na rzecz powoda żądanej kwoty, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego okazało się konieczne i uzasadnione.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą (...). W dniu 22 listopada 2016 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Chełmnie wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględniła powództwo w całości.

Pozwana M. W. złożyła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w całości , wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana zgłosiła zarzut braku podstaw do wystąpienia z roszczeniem . Pozwana wskazała , że uważa , iż pozew jest bezzasadny ponieważ wywiązała się w całości z zaciągniętego zobowiązania tj. spłaciła w całości pożyczkę w Banku (...) S.A. Oddziale w T. .

Powód w piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2017 r. w odpowiedzi na sprzeciw pozwanej podtrzymał żądanie pozwu w całości, Powód wskazał , że w dniu 26.04.2000 r. pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. w K., umowę kredytu nr (...). W wyniku niewywiązywania się z zaciągniętego zobowiązania przez pozwaną (...) S.A. z siedzibą w S., dokonał spłaty części należności wynikającej z umowy pożyczki, a następnie Bank (...) S.A. zbył przedmiotową wierzytelność w pozostałym zakresie w wyniku umowy cesji wierzytelności na rzecz (...) S.A. w dniu 13.04.2001 r. O powyższych czynnościach pozwana została poinformowana pismem. Z uwagi na to, iż pozwana nadal nie regulowała swojego zobowiązania względem ówczesnego wierzyciela, wierzytelność ta została przez niego przelana na rzecz B. (...)(...) w W., który stał się wierzycielem pozwanej. Powód podkreślił, iż prowadził szerokie działania zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwaną świadczenia należnego powodowi polegającego m.in. na windykacji telefonicznej, skierowaniu pisemnych wezwań i upomnień. Mimo, iż działania te miały na celu polubowne załatwienie sprawy, okazały się całkowicie bezskuteczne. Powód poinformował, iż na konto B. (...) nie wpłynęła żadna wpłata z tytułu przedmiotowej wierzytelności. W związku z faktem, iż pozwana nie dokonała spłaty przedmiotowego zadłużenia, a także nie zareagowała na ostateczne wezwanie do zapłaty skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego przez nabywcę przedmiotowej wierzytelności stało się konieczne i uzasadnione. Powód wyjaśnił, że w drodze umowy cesji z dnia 21.12.2000 r., nabył wierzytelność w łącznej kwocie 3.008,51 zł. Od dnia cesji wierzytelności do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych powód naliczył odsetki dynamiczne B., które na dzień wniesienia pozwu wyniosły 5,014,72 zł. Odsetki dynamiczne B. - za opóźnienie - powód naliczył od zaległego kapitału (2.461,92 zł) w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z art. 481 § 2 Kodeksu cywilnego. Następnie powód zsumował wszystkie dochodzone przez siebie kwoty i zażądał w pozwie zapłaty kwoty 8.775,36 zł. Poszczególne składowe zadłużenia to :

- 2833,47 zł kapitał i fundusz - będący równowartością niespłaconej przez pozwaną należności wynikającej z zawartej z poprzednim wierzycielem umowy.

- 156,03 zł z tytułu odsetek umownych - umocowanie poprzedniego wierzyciela do naliczania odsetek w/w sposób wynika bezpośrednio z postanowień pkt. 3 umowy. Odsetki umowne były naliczane w wysokości 23,00 % do dnia wypowiedzenia umowy kredytu,

- 19,01 zł z tytułu odsetek karnych banku - naliczane od należności przeterminowanych, które zostały naliczone przez poprzedniego wierzyciela od momentu wypowiedzenia umowy kredytowej z uwagi na fakt, iż pozwana dokonywała wpłat nieterminowo, do dnia poprzedzającego dzień cesji wierzytelności. Podstawa do naliczania odsetek karnych została określona w pkt. 6 wyciągu z regulaminu udzielania pożyczek pieniężnych, stanowiącego integralną część umowy;

- 752,13 zł z tytułu kosztów windykacji.

Pozwana M. W. w piśmie procesowym z dnia 12 października 2017 r. , działając przez pełnomocnika , wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania wg norm przepisanych. Pozwana dodatkowo podniosła , że zawarła w dniu 26 kwietnia 2000 r. z Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki nr (...), zaś dnia 1 marca 2009 r. przedmiotowa wierzytelność została nabyta przez

stronę powodową. Pozwana wskazała, że wymaga podkreślenia, że umowa przedmiotowej pożyczki nie określa terminu jej zwrotu, a dający pożyczkę nie złożył oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Zgodnie z art. 120 § 1 zdanie drugie kodeksu cywilnego, jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. W związku z brakiem postanowienia o terminie zwrotu pożyczki, najwcześniejszym możliwym terminem na podjęcie czynności przez Bank, które zmierzałyby do powstania stanu wymagalności był dzień zawarcia umowy, gdyż już wtedy Bank mógł skutecznie wypowiedzieć umowę, co implikowałoby wymagalność roszczenia z nastaniem ostatniego dnia sześciotygodniowego terminu liczonego od dnia, który nastąpiłby po dniu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu.

Stosownie do przepisu art. 120 § 1 zdanie drugie w związku z art 723 kc, przedmiotowe roszczenie - w myśl powyższej argumentacji - stało się wymagalne z dniem 2 lutego 2000 r., i na podstawie art. 118 w związku z art. 120 § 1 kc uległo przedawnieniu w dniu 2 lutego 2011 r. W związku z powyższym powództwo jest bezzasadne i jako takie powinno zostać oddalone.

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 27 października 2017 r. cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia . Nastąpiło to po rozpoczęciu rozprawy, co miało miejsce dnia 14 marca 2017 r. (k. 72). Pełnomocnik pozwanej w piśmie procesowym z dnia 27 grudnia 2017 r. w imieniu pozwanej M. W. nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia . Cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia po rozpoczęciu rozprawy może nastąpić , zgodnie z art. 203 § 1 kpc tylko za zgodą pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 26 kwietnia 2000 r. została zawarta pomiędzy M. W. (Pożyczkobiorcą) a Bankiem (...) S.A.(...)w K. (Bankiem) umowa pożyczki numer (...) . Zgodnie tą umową Bank udzielił Pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 2954,54 zł. Oprocentowanie pożyczki w dniu zawarcia umowy wynosiło 23 % wg stopy stałej w stosunku rocznym . W umowie pożyczki ustalono , że pożyczka wraz z odsetkami spłacana jest w 36 równych miesięcznych ratach do dnia 26 – go każdego miesiąca , pierwsza rata płatna jest w ciągu 30 dni od daty podpisania umowy pożyczki . Wysokość miesięcznej raty wynosiła 114,37 zł. W umowie ustalono , że integralną jej częścią jest wyciąg z Regulaminu udzielania pożyczek pieniężnych i kredytów na zakup towarów i usług w sieci placówek handlowych i usługowych objętych (...). Z tegoż Regulaminu wynikało, że Bank ma prawo wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku zalegania przez pożyczkobiorcę ze spłatą jednej raty , pomimo wezwania przez Bank do zapłaty tej raty, w terminie 30 dni , z zaznaczeniem , że termin 30 dni biegnie od daty złożenia przez Bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytowej.

dowód: - kopia umowy pożyczki numer (...) z dnia 26.04.2000 r. - k. 9 – 10

- kopie dokumentów związanych z zawarciem umowy pożyczki - k.48 – 50

W dniu 13 kwietnia 2001 r. została zawarta pomiędzy Bankiem (...) S.A. w K. (Zbywcą) a (...) S.A. z (...) w S. (Nabywcą) umowa sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy była cesja wymagalnej wierzytelności, przysługującej Zbywcy w stosunku do M. W. . W umowie wskazano , że jej zawarcie następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z Umowy o (...) zawartej między Zbywcą a Nabywcą. W umowie z dnia 13.04.2001 r. wskazano , że podstawę wierzytelności w stosunku do M. W. stanowiła umowa kredytowa z dnia 26 kwietnia 2000 r . nr (...). W umowie oznaczono , że kwota wierzytelności z w/w umowy wynosi na dzień jej zawarcia - 2636,96 zł , na którą to kwotę składają się: kapitał: 2461,92 zł , odsetki umowne: 156,03 zł i odsetki karne: 19,01 zł Strony ustaliły cenę wierzytelności na kwotę 2636,96 zł .

Pismem z dnia 13.04.2001 r. (...) Banku (...) S.A. poinformowało M. W. o sprzedaży wierzytelności z umowy nr (...) firmie (...) S.A. z (...)w S..

W dniu 27 lutego 2009 r. została zawarta pomiędzy (...) S.A. z (...)w G. (Sprzedającym) a B. (...) (...) w G. (Kupującym) umowa sprzedaży wierzytelności. W umowie Sprzedający wskazał , że posiada, nabyte od innych podmiotów , wymagalne wierzytelności przysługujące wobec dłużników z tytułu umów, w szczególności umów kredytowych, umów pożyczki zawartych z osobami fizycznymi i osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą wierzytelność powstałe w związku z niedopełnieniem przez dłużników obowiązku zapłaty należność przewozowych z tytułu przewozu osób lub naruszenia przepisów o zabieraniu ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy, na łączną kwotę 181.490.979,21 zł wg stanu na koniec dnia 31.01.2009 r. Kupujący wskazał , że zamierza kupić, a Sprzedający, że zamierza sprzedać na podstawie tej umowy wierzytelności przysługujące Sprzedającemu, o których mowa powyżej. Sprzedający, na podstawie umowy z dnia 27.02.2009 r. sprzedał Kupującemu w/w wierzytelności . W umowie wskazano , że przechodzą one na Kupującego z dniem 01.03.2009 roku według stanu na koniec dnia 28.02.2009 r. oraz , że wraz z wierzytelnościami przechodzą na Kupującego wszelkie związane z nimi prawa i obowiązki, a w szczególności roszczenia o zaległe odsetki , jak również wszelkie prawne zabezpieczenia z wierzytelnościami związane. Z załącznika do umowy z dnia 27.02.2009 r. wynika, że przedmiotem tej umowy była też wierzytelność w stosunku do M. W. wynikająca z umowy z dnia 26.04.2000 r. w łącznej wysokości 6577,91 zł , w tym należność główna w kwocie 2833,47 zł .

B. (...) (...) w G. w dniu 10 października 2016 r. wystawił wyciąg ze swych ksiąg rachunkowych, w którym stwierdził , że w dniu 01.03.2009 r, nabył od (...) S.A. wierzytelność w stosunku do dłużniczki M. W. z umowy pożyczki z dnia 26.04.2000 r. Wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosi łącznie 8775,36 zł , w tym kapitał –2833,47 zł i odsetki - 5189,76 zł oraz koszty – 752,13 zł.

dowód: - kopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 13.04.2001 r. – k. 46 – 47

- kopia zawiadomienia z dnia 13.04.2001 r. k.54

- potwierdzona kopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.02.2009 r. wraz z wyciągiem z załącznika do umowy – k. 11 -12

- wyciąg ze ksiąg rachunkowych powoda – k. 3

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów. Należy nadmienić , że powód złożył w niektórych przypadkach jedynie niepotwierdzone kserokopie dokumentów , jednak na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2018 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył , że nie kwestionuje tych dokumentów .

Sąd zważył, co następuje:

Powód B. (...) (...) w G. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanej M. W. zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 kwietnia 2000 r. zawartej pomiędzy pomiędzy M. W. (Pożyczkobiorcą) a Bankiem (...) S.A. z (...)w K., w związku z umowami sprzedaży tej wierzytelności : z dnia 13.04.2001 r. i z dnia 27.02.2009 r.

Jedynym z zarzutów zgłoszonych przez pozwaną M. W. przeciwko żądaniu pozwu był zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Powód wykazał, że pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. z (...)w K. umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 kwietnia 2000 r.

Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 kc). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 kc.). Termin przedawnienia roszczeń z umowy bankowej wobec osoby

niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. wydany w sprawie (...)(...)). Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprowadzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Zgodnie z art. 120§ 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Z § 1 umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 13 kwietnia 2001 r. (k. 46 – 47) wynika , że już wówczas cała wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki z dnia 26 kwietnia 2000 r. nr (...) w stosunku do pozwanej M. W. była wymagalna . Wobec czego licząc od tej daty rozpoczęcie biegu przedawnienia roszczenie z przedmiotowej umowy pożyczki przedawniło się z dniem 13 kwietnia 2004 r. Należy też zauważyć , że zgodnie z umową pożyczki nr (...) z dnia 26 kwietnia 2000 r. pożyczka ta wraz z odsetkami miała być spłacana w 36 równych miesięcznych ratach do dnia 26 – go każdego miesiąca , a pierwsza rata płatna była w ciągu 30 dni od daty podpisania umowy pożyczki. Tak więc nawet . gdyby w/w umowa pożyczki nie została wypowiedziana to cała należność z umowy byłaby wymagalna w dacie płatności ostatniej raty tj. dnia 26 kwietnia 2003 r. . W tej sytuacji przedawnienie roszczeń z przedmiotowej umowy nastąpiłoby z dniem 26 kwietnia 2007 r. Powód bowiem nie twierdził i tym bardziej nie wykazał , że nastąpiła przerwa biegu przedawnienia .

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził , że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa , wobec czego żądanie oddalił jako niezasadne , orzekając o tym w punkcie I sentencji wyroku. W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu . W niniejszej wystąpiły koszty związane z udzieleniem pozwanej pomocy prawnej z urzędu. Sąd miał na uwadze , że zasady ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu regulują w niniejszej sprawie , przy uwzględnieniu § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ((...)) , przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ((...)). Zgodnie z tymi przepisami, koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Od tej zasady zachodzi jednak wyjątek określony w § 6 tegoż rozporządzenia, gdy kosztami sprawy cywilnej zostaje obciążony przeciwnik procesowy strony korzystającej z pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W takiej sytuacji, koszty nieopłaconej pomocy prawnej zasądza się nie od Skarbu Państwa, lecz od przeciwnika procesowego na rzecz strony korzystającej z urzędowej pomocy prawnej. Wynika to wyraźnie z treści art. 122 § 1 kpc, a także z § 6 cytowanego już rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Przyznanie tych kosztów od Skarbu Państwa na rzecz adwokata następuje dopiero po wykazaniu bezskuteczności ich egzekucji. Sąd ustalił wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej z urzędu w oparciu o § 2 , § 4 ust.1, 2 i 3 oraz § 8 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika pozwanej , w szczególności czas poświęcony na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, uwzględniając złożone pisma procesowe , wartość przedmiotu sprawy oraz wkład pełnomocnika pozwanej w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych.